

foreslaaet den Ændring deri, at Ministerens Bemyndigelse paa dette Omraade skulde være afhængig af, at han, forinden han benytter den, har konfereret med Hovedorganisationerne for dansk Handel, Industri og Haandværk. Ved en saa ny Institution, som det nye Ministerium i det hele taget er, fandt man det rettest, selv om man ikke noget Øjeblik tvivlede om, at Ministeriet vilde handle i Kontakt med nævnte Organisationer, at det udtrykkelig blev fastslaaet, at der skulde finde et saadant Samarbejde Sted, som kun vilde være til Gavn.

Ændringsforslagets § 15 er Udkastets § 15, og § 16 indeholder Reglerne om Straffeforfølgning. Man har ment, at de første Bestemmelser i § 3, andet Led, § 4 og § 14 til Dels ere af offentligretlig Natur, og at Overtrædelser deraf altsaa maa forfølges af det offentlige. Derimod kunne Overtrædelser af Bestemmelserne i §§ 1, 2, 5, 6, 7, 8 og 13 forfølges enten paa Begæring af den direkte forurettede eller paa Begæring af større Organisationer, som Ministeriet har bemyndiget dertil. At man under Straffeforfølgningssager kan faa tilkendt Skadeserstatning, for saa vidt man direkte forures, er selvfølgelig, det indeholdes allerede i den bestaaende Lovgivnings § 1, sidste Membrum.

Udvalget har ikke ment at ville foreslaa Forandring i den gældende Lov, for saa vidt angik Værnetingsreglerne, og har derfor udeladt de dertil sigtende Bestemmelser i Udkastets § 16. Sagerne maa efter deres Natur formentlig, hvad enten Paatalen sker af den ene eller den anden, behandles som offentlige Politisager, i København af Sø- og Handelsretten.

Udvalgets Flertal har endelig ment, netop under Hensyn til, at det er et til Dels nyt Territorium, som drages ind under Lovgivningsmagten, at man for at vinde nogen Erfaring og Sikkerhed for, hvorledes Loven vil virke, ikke bør undlade at optage en Revisionsbestemmelse. Denne findes i den af Flertallet foreslaaede § 18, som bestemmer, at Loven forelægges til Revision i 1916.

Som jeg begyndte med at bemærke, er det jo meget tvivlsomt, hvorledes man paa et saa nyt Omraade vil drage Grænserne. Det kan derfor ikke undre, at der indenfor Udvalget har været delte Meninger herom. I den Henseende give Underændringsforslagene fornøden Oplysning.

Et Underændringsforslag er stillet til Ændringsforslagets § 7 om Sæsonudsalg,

idet det formenes, at der ikke er nogen særlig Grund til at lovgive herom, og at man i saa Henseende maa overlade til de handlende selv, hvad de ville gøre eller ikke gøre. Et andet Underændringsforslag under Nr. 3 drejer sig om Tilgiftsspørgsmaalet, hvor Mindretallet ligeledes har ment, at det maatte overlades til vedkommende selv, hvorvidt de ville give Tilgift eller ikke, og at dette ikke er noget for Lovgivningen at give sig af med. Mindretallet har der ment, at de Misbrug, der ere paaberaabte, ikke ere af en saadan Art, at de hjemle Indgreb fra Lovgivningsmagtens Side. Det samme gælder § 13, 3die Membrum, Spørgsmaalet om, hvorvidt det er tilladt at sælge for mindre Betaling Varer, som udtrykkelig paa den originale Indpakning have faaet Mærke om, for hvilken Pris de skulde sælges i Detailsalg. Underændringsforslag Nr. 5 gaar derfor ud paa at stryge de 2 sidste Stykker i § 13. Jeg skal blot nævne, at det ved en Forglemmelse ikke direkte er blevet omtalt i Betænkningen.

Endelig skal jeg omtale, at et Medlem af Udvalget ikke har kunnet være med til at stille Ændringsforslaget om en ny Affattelse af Lovforslaget og ikke har stillet noget selvstændigt Ændringsforslag, men har forbeholdt sig sin Stilling paa Grund af tvende Betragtninger. Den første er den, at de Organisationer, der have udtalt sig og navnlig udtalt sig til Gunst for det af Regeringen fremlagte Forslag, ikke paa ny ere blevne hørte, og den anden Betragtning, at det foreliggende Ændringsforslag paa væsentlige Punkter indeholder afgjorte Skærpselser af Regeringslovforslaget. Hvad den første Betragtning angaar, maa Udvalget efter de Oplysninger, der ere tilflydte det fra de sagkyndige Medlemmer, som have Sæde i og have deltaget ivrigt i Udvalgets Arbejde, formene, at de handlende, som Sagen nærmest interesserer, i alle Maader maa og ville være veltilfredse med den Affattelse, der foreligger i Ændringsforslaget. Og med Hensyn til den anden Betragtning maa Udvalget antage, at det ærede Mindretal der befinder sig i en Vildfarelse, idet det er saa langt fra, at Ændringsforslaget indeholder en Skærpselse af Regeringsforslaget, at det netop saa at sige paa alle afgørende Punkter indeholder Lempelser af Regeringsudkastet.

Tilbage er et Spørgsmaal, som selvfølgelig ogsaa har været ventileret i Udvalget, netop fordi det er et nyt Lovgivningsomraade, man drager ind under sig. Det er Spørgsmaalet, om det overhovedet